

SĂ FACEM CUNOȘTINȚĂ CU OASPEȚII NOȘTRI...

Vineri, sâmbătă și duminică, Bucureștiul găzduiește întâlnirea din sferturile de finală ale primei grupe din zona europeană a „Cupei Davis”: România — Spania. În Capitală evoluează o reprezentativă care a disputat finala acestei competiții, sinonimă cu campionatul mondial de tenis pe echipă.

În rândurile oaspeților figurează nume celebre în „sportul alb”. Totuși, socotim util ca să facem scurte prezentări ale componenților echipei Spaniei — aceiași care în decembrie 1965 întâlneau la Sydney pe deținătorii „Cupei Davis”, faimoșii tenismani australieni. Deci, rețineți aceste microporete:

Manuel Santana. 29 de ani. Un jucător care a obținut mari satisfacții în tenis — câștigând cele mai importante turnee de pe glob: Wimbledon (1966), Roland Garros (1961, 1964), Forest Hills (1965) — se poate considera că are cartea de vizită completă. A fost clasificat Nr. 1 al tenisului mondial în 1965 (înaintea lui Emerson și Stolle), apoi Nr. 2 în 1966 (după Stolle, actualmente trecut la profesianism). În finala de la Sydney, pierdută de Spania cu 4-1, Santana a fost învins la limită de Stolle (10-12, 3-6, 6-1, 6-4, 7-5), dar l-a întrecut — în ultima zi — pe Roy Emerson (2-6, 6-3, 6-4, 15-13). În ediția de anul trecut a „Cupei Davis”, Santana — accidentat — a pierdut la brazilianul Koch, selecționata Spaniei fiind eliminată în turul doi.

Jose Luis Arilla. 26 de ani. Este considerat ca partenerul ideal al lui Santana în proba de dublu. Cuplul Santana-Arilla are la activ numeroase succese în mari competiții, contribuind decisiv la calificarea Spaniei în finala „Cupei Davis” — ediția 1965. De un calm imperturbabil, el excelează în voleuri și lovituri de serviciu greu de parat. A debutat în „Cupa Davis” în 1959, făcând pereche cu A. Gimeno, pentru a deveni apoi

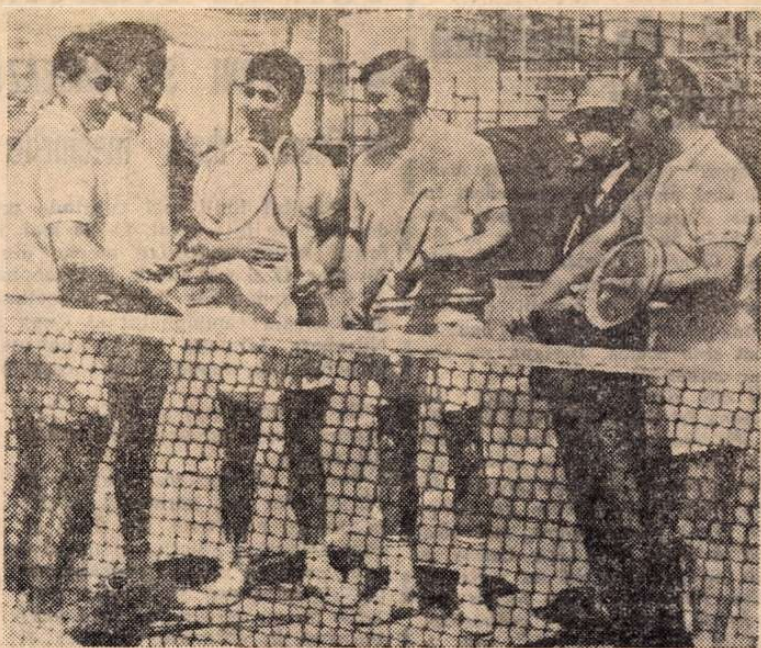
coechipierul „clasic” al lui Santana. Juan Gisbert. 24 de ani. Posesorul unui joc complet, principalele sale calități sînt viteza și dețenta. Uneori însă este inegal. S-a afirmat la turneul internațional de la Roma, în 1964, ajungînd în semifinale. Cu un an mai tîrziu, Gisbert cîștiga un important turneu la Barcelona, dispunînd de Santana, Osuna, Mulligan (în finală). A fost jucătorul Nr. 2 al Spaniei pentru meciurile de simplu în finala de la Sydney.

Manuel Orantes. 18 ani. Mezinul echipei. A debutat în „Cupa Davis” în acest an, după ce în 1966 a fost echipier de bază pentru „Cupa Galea”. A cîștigat în această primăvară cel mai puternic concurs al tinerelor rachete în S.U.A., „Orange Ball” (învîgîndu-l în finală pe francezul Goven). Este marea speranță a tenisului spaniol, un „viitor Santana” — după cum afirmă specialiștii.

Iată așadar, cărțile de vizită ale oaspeților. Sînt adesea impresionanți. Totuși, prezența jucătorilor spanioli la București cu o săptămîină înainte de începerea meciului, importanța pe care o acordă ei acestei întâlniri, dovedesc implicit prețuirea pentru viitorii lor adversari, tenismanii, români. Să nu uităm că în urmă cu cîteva săptămîni, campionul nostru, Ion Țiriac, și-a adăugat în palmares o victorie chiar asupra lui Santana (învingîndu-l cu 6-2, 6-3 la New York). Iar Ilie Năstase, mai bun de la un concurs la altul, devine redutabil pentru orice adversar. Împreună, cei doi jucători români alcătuiesc o echipă valoroasă, constituie un cuplu puternic, cu posibilități crescînde de afirmare în fața oricărei formații.

Dar despre această întâlnire, care trezește atîta interes, în mijlocul iubitorilor de sport, vom mai avea ocazia să aducem noi relatări.

C. COMARNISCHI
RADU VOIA

Delegația tenismanilor spanioli pe terenul central de la Progresul. De la stînga la dreapta: J. L. Arilla, J. Gisbert, M. Orantes, antrenorul R. Becker, dr. Cabanes și J. Bartolli (căpitanul echipei). Foto: V. Bageac

TIR

În campionatele centrului universitar București Ion Olărescu a realizat un nou record al țării la armă sport 3x20 f.

Întrecerile de tir ale centrului universitar București au reunit — sîmbătă și duminică — pe poligoanele de la stadionul Tineretului și I.C.F., 50 de studenți și 37 de studențe. Competiția s-a soldat cu o serie de rezultate bune. De pildă, la proba de armă sport 3x20 f. băieți, Ion Olărescu (Arhitectura) a realizat un nou record republican, înregistrînd cifra de 543 p. (v.r. 533 p.). De asemenea, mai pot fi menționate și rezultatele obținute de Mariana Borcea (Universitatea) — tot la armă sport 3x20 f.: 532 p. și de Melania Popescu (I.C.F.) — la armă sport 3x10 f.:

254 p. La echipe au ieșit învingătoare formațiile I.C.F. și Arhitectura.

Rezultate tehnice: armă sport 3x10 f. fete: 1. Melania Popescu (I.C.F.) 254 p., 2. Monica Balaban (Arhitectura) 243 p., 3. Mariana Boteanu (I.C.F.) 235 p., 4. Magdalena Bălăescu (Universitatea) 226 p., 5. Virginia Negrețu (Construcții) 216 p., 6. Gabriela Ambrus (Arhitectura) 209 p.; **băieți:** 1. S. Constantinescu (I.M.F.) 241 p., 2. St. Diaconescu (I.M.F.) 239 p., 3. A. Paleolog (Politehnica) 238 p., 4. E. Ivănescu (Arhitectura) 234 p., 5. O. Galea (I.C.F.) 234 p., 6. D. Pirvoiu (Politehnica) 233 p.; **echipe** (prin adunare de puncte de la primii zece clasati în cele două clasamente individuale): 1. I.C.F. 36 p., 2. I.M.F. 24 p., 3. Arhitectura 21 p., 4. Politehnica 18 p., 5. Universitatea 7 p., 6. Construcții 6 p. **Armă sport 3x20 f. fete:** 1. Mariana Borcea (Universitatea) 532 p., 2. Mariana Antonescu (Arhitectura) 504 p., 3. Maria Ignat (Arhitectura) 504 p., 4. Rodica Gorgoi (Politehnica) 496 p., 5. Monica Balaban (Arhitectura) 475 p., 6. Magdalena Bălăescu (Universitatea) 454 p.; **băieți:** 1. I. Olărescu (Arhitectura) 543 p., 2. A. Dumitrescu (Universitatea) 517 p., 3. A. Belinschi (Arhitectura) 511 p., 4. A. Humă (Politehnica) 507 p., 5. D. Becea (Arhitectura) 504 p., 6. E. Voiculescu (I.C.F.) 503 p.; **echipe:** 1. Arhitectura 55 p., 2. Universitatea 29 p., 3. Politehnica 14 p., 4. I.C.F. 11 p., 5. Construcții 3 p., 6. I.M.F. 0 p.

BOX

...Să se învețe minte

— Notă critică —

În febra pregătirilor pentru campionatul balcanic, (care s-a disputat, după cum se știe, la Istanbul) antrenorii lotului reprezentativ de box au avut grijă și de „hrana sufletească” a sportivilor. Hrană menită să calmeze, să destindă nervii, să creeze un colorit emoțional nou. Discutarea unui roman de aventuri, pescuitul în apele liniștite ale lacului sau vizionarea unor filme în comun, au fost momente așteptate cu multă și firească nerăbdare de boxeri.

Într-una din zile, antrenorii Popa și Nour, au fost din nou cu sportivii la cinematograful. În autobuzul care-i transporta, voia bună se țalase temeinic. După terminarea filmului, urma ca boxerii și antrenorii să se întâlnească în autobuz.

Dar, cînd șoferul se pregătea să pornească motorul, s-a observat lipsa lui Stumpf. — Unde este? Nu l-a văzut nimeni?

Nimeni n-a putut să dea un răspuns. După o oră de așteptare, de... investigații prin împrejurimi, iată că apare și „eroul” nostru. Cum? Pe... trei cărări! Cum o fi avut Stumpf timp să se îmbete în asemenea hal, nu s-a putut afla, deoarece nu se mai înțelegea ce vorbește.

A pescuit dintr-un pahar
Stridențe de vocabular;
E clar. Discuții nici nu-ncap;
Boxerul și-a făcut de...CAP!

Catren și desen de Al. Clenciu

Luat „din scurt” și urcat cu chîtu cu vai în autobuz, Stumpf a avut ieșiri total necuviincioase față de colegii săi de echipă, încît ne este greu să redăm exact șirul invectivelor.

Disciplina, punctualitatea sînt lucruri de la care un sportiv adevărat nu se abate sub nici un motiv. Faptele dovedesc însă că sportivii cărui și s-a acordat încrederea de a se pregăti în lotul reprezentativ, nu se încadrează în această categorie de oameni. Tocmai de aceea, antrenorii și colegii săi de echipă au hotărît să-l scoată din rîndul lor. Să se învețe minte...

R. C.

BASCHET

Surpriză în seria I a categoriei B

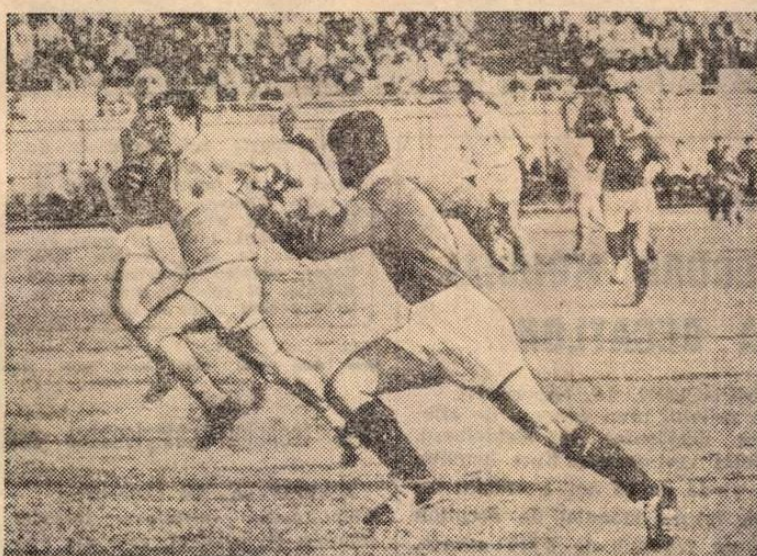
Mai agitată decît cele anterioare, penultima etapă a categoriei B la băieți (seria I) ne-a oferit o singură surpriză: înfrîngerea Petrolului „acasă” în fața echipei A.S.A. Sibiu. În rest, rezultate normale și, ca urmare, clasamentul nu a suferit modificări prea mari. Farul se menține, neînvînsă, pe locul I și are asigurată calificarea în categoria A, iar locul secund este deținut cu autoritate de Voința București, a cărei performanță este meritorie dacă ținem seama că echipa se află în primul an de activitate în această categorie. Dar iată rezultatele și clasamentul: Voința București — Comerțul Tg. Mureș 62—53 (29—19), Farul Constanța — Constructorul Arad 73—35 (33—21), Rapid Deva — Progresul București 48—50 (18—25), Petrolul Ploiești — ASA Sibiu 59—73 (35—30), ASA Bacău — Unio Satu Mare 105—47 (32—20).

1. Farul C-ța	17	17	0	1195- 861	34
2. Voința Buc.	17	14	3	1063- 923	31
3. Comerțul Tg. Mureș	17	9	8	1020- 957	26
4. Prog. Buc.	17	8	9	1038-1031	25
5. A.S.A. Bacău	17	7	10	994-1008	24
6. Petrolul Pl.	17	7	10	997-1072	24
7. Unio S. M.	17	7	10	939-1135	24
8. Constr. Arad	17	6	11	966-1079	23
9. A.S.A. Sibiu	17	5	12	984-1081	22
10. Rapid Deva	17	5	12	983-1032	22

Clasamentul final al seriei I la fete este următorul:

1. Prog. Buc.	18	17	1	1012- 711	35
2. A.S.A. Cluj	18	11	7	1145-1035	29
3. Cl. sp. școlar București	18	10	8	944- 892	28
4. Șc. sp. Brașov	18	8	10	986-1015	26
5. Vitorul Dorohoi	18	8	10	981- 938	26
6. Spartac Salonta	18	8	10	962- 918	26
7. Voința Tg. M.	18	8	10	869- 973	26
8. Șc. sp. Cv.	18	7	11	791- 864	25
9. Șc. sp. S. M.	18	7	11	864-1070	25
10. Voința Oradea	18	6	12	837- 969	24

Progresul București a promovat în categoria A, iar Șc. sp. Satu Mare și Voința Oradea au retrogradat în campionatul de calificare.

Un nou atac al echipei noastre

RUGBI

PRIMELE ECOURI DUPĂ MECIUL ROMÂNIA—ITALIA CARLO MONTANA: „Nu pot decît să felicit echipa României pentru această victorie”

După meciul de rugby dintre reprezentativele României și Italiei, am stat de vorbă cu cîțiva dintre martorii oculari, din rîndul oaspeților și al sportivilor noștri.

Primul consultat a fost dl. CARLO MONTANA, președintele Federației italiene de rugby, pe care l-am rugat să ne împărtășească din impresiile sale: „Nu pot decît să felicit echipa României pentru această victorie. Aveți un rugby mai bun și o echipă încheată. Mi-a plăcut, mai ales, în prima repriză, cînd a și dominat teritorial mai tot timpul. După aspectul primei părți a jocului am avut impresia că la finele întâlnirii va fi consemnat un rezultat asemănător celui din meciul Franța — Italia. Spre satisfacția noastră, n-a fost chiar așa. Românii n-au mai insistat în aceeași măsură, considerînd, probabil, că victoria lor este suficient de clară.

În fine, noi nu puteam mai mult. Avem o echipă foarte tînără, mult schimbată față de întîlnirile precedente. Peste cîțiva ani, poate, vom sta altfel de vorbă.

În altă ordine de idei, n-am fost mulțumit de arbitraj. Arbitrul n-a văzut unele acțiuni simple din grămizi, de pildă. În intenția de a lăsa jocul liber, de o-i da cursivitate, el a închis ochii și în situații cînd se impunea să intervină.”

Dl. MONTONE, antrenorul echipei italiene: „Meciul nu s-a ridicat la o valoare tehnică deosebită. Poate și pentru că fiind vorba de o competiție cu miză, s-a forțat obținerea rezultatului.

Noi am fost handicapați la grămadă, în special în repriza întîi, cînd am cîștigat mai puține baloane decît românii. Abia după pauză înaintarea noastră s-a regăsit parțial și a mai echilibrat jocul. Arbitrul a dat multe decizii eronate.”

Dl. ZITTI, cel mai bun dintre jucătorii echipei italiene și realizatorul punctelor de onoare:

„Echipa României a fost evident mai bună. Ea beneficiază de o linie de treisferturi care știe să se găsească și să acționeze cu multă repeziune. Înaintarea română a avut însă fisuri și noi, cu un „pachet” mai bine rodat, am fi realizat mai mult.”

CONFORTO, jucător din linia de treisferturi: „Cînd am auzit, rîneri seara, la aeroport, că nu jucă Penciuc, am căpătat convingerea că fără acest mare jucător al românilor vom putea face cel puțin un scor strîns. Rugbiștii români au impus însă jocul, de la început, o trenă foarte rapidă și ne-au „bombardat” cu o linie de treisferturi agresivă și foarte tehnică.”

FLORESCU, debutant în „națională” României: „Sînt nespuse de fericit că debutul meu în reprezentativa țării a coincis cu o victorie în fața echipei Italiei, dintotdeauna un adversar dificil pentru noi. Este o victorie care risipește orice indoială

în ceea ce privește superioritatea rugbiului nostru față de cel italian.”

MIRCEA RUSU, unul dintre „veteranii” echipei române:

„Victorie meritată, firește, dar care se putea contura la un scor și mai mare. Formația italiană a fost departe de ceea ce ne așteptam.”

VELUDA, jucător de linia a II-a, debutant în echipa României:

„Am căutat să mă încadrez spiritului echipei și să fiu prezent cît mai des și mai eficient, atît în acțiunile ofensive, cît și în apărare. Se spune că am jucat bine. Dacă este așa, mă bucur mult. Este o apreciere care mă obligă ca și pe viitor să fiu la înălțime.”

EDGAR FRIEDLEIN, arbitrul meciului:

„Incontestabil, românii au fost net superiori. În repriza întîi au existat chiar momente cînd pe teren n-am „văzut” decît o echipă, aceea a românilor. Meciul a fost plăcut prin vioiciunea sa, prin ritmul susținut în care s-a jucat, prin varietatea acțiunilor. Și aici meritul revine românilor, care au avut meciul la discreție.”

T. St.